

Така —

въвъ полунощъ —
съсъ трепетна ржка
като завъртамъ

този
мощень
ключъ

на дължинитѣ,
азъи скамъ да науча:
въ свѣта на радиовълнитѣ —
преситень

съ музика

и смѣхъ —

за мигъ

поне

ще екне ли

човѣшкия ти
окаянь

викъ,

незнаенъ

мистеръ Жекъ.

О, мистеръ Жекъ —
кждето

и

да си —

азъ знамъ:

предъ тебъ

сега

виси

единъ вибриращъ микрофонъ.

Предъ него

всѣки гнѣвъ

и всѣки

стонъ